

SZEPESI ATTILA

Fellázadt játékok

GALAMBOS TAMÁS KÉPEIRE

Jósnő

*Mindenre van szentencia.
Tegnap vagy holnap egyremegy.
A bérgyilkos megistenül.
A szent vérivó szörnyeteg.*

*A gazdag koldust mímel és
a bölcs ringyrongy futóbolond.
Örök maszka-cserebere:
számár iáz, majom tolong.*

*A vén jósnő meg hadrikál,
bár rég elúnta, azt hiszem.
Nyakában kígyó kunkorog,
a szeme türkiz macskaszem.*

*Kihúz egy-egy kártyalapot,
kör hetesre káró király.
És felkacag, nagyot rikolt
vállán a vérmes papagáj.*

Aranykor

*Másvilági, félvilági, alvilági, újvilági: mind tülekszik nyakra-főre szép jelenből
szebb jövőbe. Miniszter, kit sújt az aggkor szónokolja: új aranykor! Güllü-szemü
kufár nótáz, pohók böllér visszakontráz. Malac-pofa hablatyolja, generális
toldva-toldja, dalra hangol: dús aranykor! zsebre-bátor bőszen orátor, nyakatlan
kókler papolja. Kaméleon fönn a bálvány, pöffeszkedik cifra állvány tetejében,
ezer híve gyűrűjében. Mind csodálják, égi játék: rózsaszínből kékre vált épp,*

aztán kékből tört opálba – vicsorit sárkánypofája. Áttűnik majd hordó-törzse
 vérvörösre, kénsárgából mohazöldre. Nyelve leffeg, bőre tarka, kornyadtan lóg
 tépett farka. Imádói ahogy illik áhítattal körbegyűlik. Itt tülekszik – pofafüldő! –
 bankár, ülnök, lottyadt delnő, kelekótya rigmusgyáros, látomása szivárványos,
 menedzser, ki virilista, halálfejes pacifista. Ott vidul a lódoktor is, árokszéli
 baka-Maris, melle-lógó festett cafka (kacsint jobbra, sandít balra), pihés öle mű-
 kunkori – garantáltan aranykori. Az Úr ikszedik évéből deli sztárok a tévéből,
 mézes szavuk mind valódi, egyszerre új- s régimódi. Szikéjével bandzsa orvos,
 Prokrusztész az, kedve-morgós, gazdaságtan ködevője: kristálygömb
 csodatevője. Ahány szónok, annyi hordó – mundérjukon fényes ordó: mind az
 újkort jövendőli, dadog, sziszeg, pöszög, raccsol, karattyolja: új aranykor! –,
 arca színeváltozása Elízium földi mása.

Lidércek

*Miféle sanda népek vagytok
 ti vörös és fekete maszkok?*

*Búsan lépők vagy víg vitézek,
 tűnt világban bolygó lidércek.*

*Hol komorak, hol meg visongók,
 pingált pofák, balgán busongók.*

*Felétek örök-egy a módi,
 múlt holnapok mindentudói.*

*Foga-törött, hitükbe vásott
 unalmas magyar messiások.*

Emberkert

*Az édenkertből száműzöttek,
 a rácsuk rázó gyomrakorgók,
 a ketrecükből messze nézők
 meg a tigrisre visszamorgók.*

*Zsiráfnyakúak, békalyánykák,
 lelkük volt egykor, semmi kétség,*

*most rőfögnek, visonganak –
miféle alvilági népség!*

*Sárgarigót meg szúnyogot
játszanak, árnyak közt motoznak,
füttyörésznek vagy zöngicsélnek,
aztán sakál-mód ordítóznak.*

*Krokodilus-formán lapít
egyikük, társa vadszamár,
mind töltekezik és ürit
s a megváltó kürtszóra vár.*

*Dögön gunnyasztó keselyűk,
szemük üres, csőrük kivásott.
Egyik szórmók gorillát mímél,
a párja buszma elefántot.*

*Szarvast, ki ágbogat növeszt
vagy bundás mackót, aki dörmög –
Sorstalanok. Nevük se már.
Világgá fut velük az ördög.*

Régi város

*Kormos árnyak ódöngenek
az ódon várfal oldalában,
és bújnak apró műhelyek,
akár dédapáink korában.*

*Éjjélkor kigyúlnak a lámpák,
muzsikálnak kóbor diákok,
a sikátort szellemek járják,
horgadt kékfestők, gyertyamártók.*

*Az öregtorony égre nyúl,
zsolozsma szívárogoz belőle,
borostyán-inda kanyarul
a nyelvet öltő vízköpőkre.*

Fellázadt játékszerek

*Fellázadt játékszereink,
a nyalka ólomkatonák,
a mérget-rejtő kócbabák,
az agya-mosott táltosok,
a kegyeszerek, a gyógyszererek,
a horgadt regénygyárosok,
a borzas halál-árusok
s a tömegsír, mit rejt a térkép,
a héttörpék, a Hófehérkék
meg a vérivó Drakulák,
az óvszerek, a vegyszerek,
a klónozott agyatlanok,
a világlépő klipperek,
a Piroskák és farkasok
meg a muzsikás heckerek,
a szent, kinek nyakán hurok,
a gazdasági augurok,
a lélek-kufár nepperek
s a bősziült csizmáskandurok,
a maffiózó bloggerek,
a bér-vátesz, ki naprakész,
a humanista kannibál,
a bél-fürkésző génebéssz,
az optimista vészmadár,
kinek a fürtje kukkra áll
meg a seprűn szálló banya...
Minek folytassam, semmi kétség
jöhet még mindenféle szépség,
hisz tenger lomot rejteget
a kozmikus ládafia
s kart karba öltve ropja rég
a tudomány s a technika.*

Baglyok

*Szeresd a kék-zöld baglyokat,
meg a lilát, opált, a sárgát,
nincs rajtuk semmi sanda bú
és nincsen bennük semmi álság.*

*Álmodban felhuhognak ők,
borzas kuvik, uhu, füles,
éltek már Atlantiszban is,
görbe árnyuk rémületes.*

*Tán lidércek, tán angyalok,
szárnyuk nesztét sem hallani –
tollas mágusok, rád merednek
Galambos Tamás baglyai.*

